

τῶν πνευμόνων, διαιροῦνται εἰς ἀπειράν κλαδίσκων, αἱ ἐπιδερμίδες τῶν ὄποιών εἶναι τόσον ὑπερβολῆ λεπταὶ, ὥστε ὁ ἐμπνεόμενος ἀήρ εὐκόλως ἐνεργεῖ δι' αὐτῶν, ἐπιφέρων τὰς ἀπαιτουμένας μεταβολάς.

Ἡ τοῦ αἵματος κυκλοφορία, ἀφοῦ ἔκβῃ ἀπὸ τοὺς πνεύμονας ἑώσον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτοὺς, εἶναι ἀπλουστάτη. Πρῶτον στάδιον διατρέχει, περνῶν ἀπὸ τοὺς πνεύμονας εἰς τὴν ἀριστερὰν κοιλότητα τῆς καρδίας. Ἡ τῆς καρδίας ἀριστερὰ κοιλότητα συστελλομένη ἔπειτα ὡθεῖ αὐτὸν εἰς τὰς ἀρτηρίας, αἴτινες τὸ φέρουν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ὅπου ἀπαιτεῖται πρὸς τροφὴν καὶ ζωγόνησιν. Ἀφοῦ πληρωθῶσιν ὅλαι τοῦ συστήματος αἱ χρεῖαι, ἐπανέρχεται τὸ αἷμα διὰ τῶν φλεβῶν εἰς τὴν δεξιὰν κοιλότητα τῆς καρδίας, ἀπ' ἕκεῖ δὲ εἰς τοὺς πνεύμονας διὰ νὰ καθαρισθῇ. Καθαρισθὲν εἰς τοὺς πνεύμονας, διατρέχει ἐκ νέου τὸ αὐτὸν στάδιον.

Ἐκ τῆς προηγουμένης περιγραφῆς βλέπομεν δτι, ἐνῷ τὸ αἷμα διαβαίνει τοὺς πνεύμονας, μεταβάλλεται τὸ χρῶμά του ἀπὸ βαθὺ πορφυροῦ εἰς λαμπρὸν κόκκινον. Εἰς τὰς ἀρτηρίας εἶναι πάντοτε ζωντανοῦ κοκκίνου, εἰς δὲ τὰς φλέβας πάντοτε ὑπομαύρου ή βαθέος πορφυροῦ. Ἀνθρώποι, ἀγνοοῦντες τοῦτο, τρομάζουν κἄποτε ἐνῷ φλεβοτομοῦνται εἰς τὸν βραχίονα, βλέποντες μαυρειδηρὸν τὸ αἷμα. Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔμαθαν ποτὲ δτι τοῦ φλεβώδους αἵματος ἢ φυσικὴ ὄψις εἶναι μελάγχρονος. Τὸ κοινὸν δὲ τοῦτο σφάλμα περιθάλπουν καὶ οἱ ἀγύρται, διὰ νὰ καταπείθωσι τοὺς ἀμαθεῖς δτι ἔχουν κάκιστα, ἐνῷ κατ' ἀλήθειαν δὲν πάσχουν εἰμὴ ἀπὸ μικροτάτην ἀδιαθεσίαν.

Ἔιτροι ἔξι ἐπαγγέλματος ποτὲ δὲν ἔκβάλλουν αἷμα ἀπὸ ἀρτηρίαν· διότι ἀρτηρία ὁ πωσοῦν μεγάλη, ἀπαξ κοπεῖσα, δυσκόλως παύει ἀπὸ τὸ νὰ τρέχῃ, ἔκτος ἂν δεθῇ μὲ κλωστὴν εἰς τὸ ἔγκοπὲν μέρος. Ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὸν κανόνα τοῦτον μικρά τις ἀρτηρία, τὴν ὄποιαν ἔμπορεῖ τις νὰ αἰσθανθῇ, καὶ εἰς πολλοὺς νὰ ἰδῃ, πάλλουσαν ἐπὶ τοῦ κροτάφου. Τὸ ἀργεῖον τοῦτο ἀνοίγεται κἄποτε εἰς ἀποπληξίας, καὶ εἰς ἄλλας τῆς κεφαλῆς ἐπικινδύνους νόσους.

Ο.ΤΙ μάλιστα χρεωστοῦν οἱ γονεῖς εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων εἶναι τὸ μῆσος τοῦ ψεύδους. Ἡ ἀλήθεια, (ἔλεγεν ὁ νομοθέτης Χαρώνας), εἶναι τὸ ἀναγκαιότατον μάθημα εἰς τὰ παιδία, διότι ἀπὸ τὴν ἀγάπην αὐτῆς, ὡς ἀπὸ σπόρου γονιμώτατον, γεννῶνται ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀρέται. —ΚΟΡΑΗΣ.

Το ὠραῖον σύστημα τοῦ ἡλίου, τῶν πλανητῶν, καὶ κομητῶν, δὲν ἡμπόρει νὰ γεννηθῇ ἀλλεοτρόπως εἰ μὴ διὰ τῆς βουλήσεως καὶ προσταγῆς πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Ὁντος. Αὐτὸς κυβερνᾷ τὰ πάντα, ὅχι ὡς ἡ φυσὴ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ὡς ὁ κύριος τοῦ σύμπαντος. Αὐτὸς δὲν εἶναι μόνον Θεός, ἀλλὰ Κύριος ἡ Κυβερνήτης, ἀξιοθαύμαστος διὰ τὰς τελειότητας, ἀξιολάτρευτος διὰ τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ. —ΝΕΓΓΩΝ.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΤ.

Ποίην τις βιώσοι τάμοις τρίενον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλσταὶ πρέξιες· ἐν δὲ δόμοις,
Φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἄλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Τάρσος· ἐπὶ ξενίνης δ', ἦν μὲν ἔχης τι, δέος·
"Ἡν δ' ἀπογῆς, ἀνηρόν." Ἐχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
"Ἐτεῖαι· οὐ γαμέεις; Ζῆς ἐπὶ ἐρημότερον."
Τέκνα, τόνοι· πήγωσις, ἀπαῖς βίος. Αἱ νεότητες,
"Ἄφρονες· αἱ πόλαις δ' ἐμπαλιν, ἀδρανέες."
"Ἡν ἄρα τοῦ δε δυοῖν ἐνὸς αἴρεσις, η τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ;, η τὸ θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

ΤΠΕΡ ΤΟΥΣ ΒΙΟΤ.

Παντοίην βιώσοι τάμοις τρίενον εἰν ἀγορῇ μὲν,
Κήδεσ· καὶ πινταὶ πρέξιες· ἐν δὲ δόμοις,
"Αμπαυμ· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Κέρδος· ἐπὶ ξενίνης, ἦν μὲν ἔχης τι, κλέος·
"Ἡν δ' ἀπογῆς, μόνος οἶδας. Ἐχεις γάμον; οὐκος ὄριστος
"Ἐσται· οὐ γαμέεις; Ζῆς ἐπὶ ἐλαφρότερον."
Τέκνα, πόδος· ἄφροντις, ἀπαῖς βίος. Αἱ νεότητες,
"Ρωμαλέαι· πόλαις δ' ἐμπαλιν, εὔσεβες.
Οὐκ ἄρα τῶν δισσῶν ἐνὸς αἴρεσις, η τὸ γενέσθαι
Μηδέποτ;, η τὸ θανεῖν· πάντα γάρ ἐσθλὰ βίου.

Ο ΤΕΡΑΣΤΙΟΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΣ.

Το δημοσιευθὲν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς Ἀποθήκης περὶ Νοητικῆς Πρωϊμότητος ἀρθρὸν ίσως κατεκρίθη ἀπὸ τινας ὡς πάντη ἀπομεμακρυσμένον τῆς ἀληθείας· προσκαλοῦνται οἱ τοιοῦτοι νὰ ἀναγνώσωσι τὰ ἐπόμενα, περὶ τῶν ὄποιών δὲν ὑπάρχει οὕτε ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολίας σκιά, διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν δτι τὸ παραδοξότατον δὲν εἶναι πάντοτε καὶ φευδές.

Εἰς χωρίον τῆς Βερμοντίας, μιᾶς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐγεννήθη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, 1804, ὁ Ζαρέ Κολβύρνιος (Zerah Colburn) ἀπὸ γονεῖς πτωχούς. Εἰς τὸ διάστημα τῶν πρώτων ἔξι χρόνων τῆς ζωῆς του δὲν εἶχεν ὑπάγειν παρὰ μόνον ἔξι ἐβδομάδας εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ καθ' ὅλον τὸν καιρὸν αὐτὸν δὲν εἶχεν εἰσέειν εὐφυῖαν τινὰ, ἀλλὰ μάλιστα τὸ ἐναντίον.

Πρὸς τὰ τέλη ὅμως τοῦ ἔκτου χρόνου, περὶ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου, ἐνῷ ὁ πατήρ του, ὅστις ἦτο ξυλουργός, κατεγίνετο εἰς τὸ ἔργον του, ὁ δὲ Ζαρέ, καθήμενος ἐπὶ τοῦ πατώματος, ἐπαιζεις μὲ τὰ πελεκούδια, ἤρχισεν ἔκαψα φυτὰ νὰ λέγη καθ' ἐαυτὸν, 5 φοραῖς 7 εἶναι 35—6 φοραῖς 8 εἶναι 48, κτλ. Ἀκούσας ταῦτα ὁ πατήρ, φυσικὰ ἐθαύμασε, καὶ, παραιτήσας τὸ ἔργον του, ἤρχισε νὰ τὸν ἔκετάζῃ· ἀφοῦ τὸν ηῆρε τέλειον εἰς ὅλον τὸν πίνακα τοῦ πολυπλασιασμοῦ, τὸν ἡρώτησε 13 φοραῖς 97 πόσα γίνονται; τὸ παιδίον ἀπεκρίθη πάραντα 1261. Ἐσυμπέρανε τότε ὁ ἐκπεπληγμένος ξυλουργὸς δτι θεαμά τι εἶχε συμβῆν· καὶ τωόντι πολλάκις εἶπεν δτι ἔμεινε τόσον ἔκστατικός, ὡς νὰ εἶχεν ἀναστηθῆν νεκρός ἀπὸ τὸ μνῆμα.

Μετ' ὀλίγον ἐγνωστοποιήθησαν τὰ παράδοξα ταῦτα

εις τὸ χωρίον, καὶ μολονότι δυσκόλως ἐπίστευε καθεῖς τὰ ὄδόμενα, εὐκόλως δῆμως ἐπιληφορεῖτο διὰ προσωπικῆς ἔξετασεως. Ταχέως δὲ ἀπὸ τὴν μικρὰν κώμην διεδόθη τὸ καινὸν ὅχι μόνον εἰς ὅλας τὰς Ἕνωμένας Πολιτεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ευρώπην· καὶ φιλολογικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐδιηγοῦντο μὲ θαυμασμὸν τὸ παραδόξον προτέρημα.

Ο πατήρ ἀπεφασιστεν ἔπειτα νά περιέθη μὲ τὸν νιόν του τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ κράτους. Πρῶτον ὑπῆρχεν εἰς Μοντπελιέρ, ἦπον συνεδρίαζε καὶ ἔκεινην τὴν ἐποχὴν τὸ νομοθετικὸν συμβούλιον τῆς πολιτείας· ἔκεινην δὲ καθεῖς μὲ τοῦ τέκνου τὰς λογιστικὰς δυνάμεις. Ἐπειτα ἐπέρασεν εἰς τὴν Βοστῶνα, καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῆς μητροπόλεως ταύτης ἐθαύμασαν ὅχι ὀλιγώτερον παρὰ οἱ ἀπλοὶ χωρικοὶ τῆς Βερμοντίας. Τοῦτο συνέβη τὸ φεινόπωρον τοῦ 1810· ἵδον δὲ τινὰ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἔκει ἔλυσε.—

Ἐρωτηθεὶς, πόσα δεύτερα περιέχονται εἰς 2,000 χρόνους, ἀπεκρίθη·

730,000 ἡμέραι.

17,520,000 ὥραι.

1,051,200,000 λεπτά.

63,072,000,000 δεύτερα.

*Ἀν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ὠρολόγιον κτυπᾶ 156 φορᾶς εἰς 1 ἡμέραν, πόσας φορᾶς θέλει κτυπήσειν εἰς 2,000 χρόνους; 113,880,000 φορᾶς. Ο ἀριθμὸς 12,225 πολυπλασιαζόμενος ἐπὶ 1,223 τί παράγει; 14,951,175.

Ἐνρε τὸν τετράγωνον ἀριθμὸν τοῦ 1,449· 2,099,601.

Εἰς ἄλλην πόλιν τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, τὸ Πόρτσμουθον, ἔλυσε τὰ ἔξης προβλήματα τὸν Ιούνιον, 1811.—

Ἐὰν ἡ Βοστῶν ἀπέχῃ ἀπὸ τὴν πόλιν Κόνκορδ 65 μίλια, πόσα βῆματα πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ περάσω αὐτὸ τὸ διάστημα, πρὸ τρεῖς πόδας τὸ βῆμα; Ἡ ἀπόκρισις, 114,400, ἐδόθη εἰς δέκα δεύτερα λεπτά.

Πόσαι ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς 1811 χρόνους; Ἀπεκρίθη εἰκοσι δεύτερα

661,015 ἡμέραι.

15,864,360 ὥραι.

Πόσα δεύτερα εἰς ἔνδεκα χρόνους; Ἀπόκρισις εἰς τέσσαρα δεύτερα, 346,896,000.

Ποῖος ἀριθμὸς πολυπλασιαζόμενος μὲ ἑαυτὸν παράγει 998,001; Εἰς ὀλιγώτερον παρὰ τέσσαρα δεύτερα, 999.

Πόσαι ὥραι εἰς 38 χρόνους, 2 μῆνας, καὶ 7 ἡμέρας; Εἰς ἔξ δεύτερα, 334,488.

*Ἀφοῦ ὁ χύριος Κολβύρνιος ἔδειξε τὸν νιόν του εἰς τὰς περισσότερας πόλεις τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, καὶ συνέθροιστεν ἀρκετὰ χρήματα, ὑπέστρεψεν εἰς τὸ χωρίον του. Ἡθελεν ἴσως πράξειν φρονίμου ἀνδρὸς ἔργον, ἀν, μείνας ἐνταῦθα, ἀφιέροντε τὴν προσοχὴν αὐτῷ εἰς τὴν κατάλληλον ἐκπαίδευσιν τοῦ τεραστίου τέκνου του· φιλαργυρία δῆμως καὶ φιλοδοξία παρεκίνησσαν αὐτὸν νὰ ἐκπλεύσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν τὸν Ἀπρίλιον, 1812. Εἰς τὸ Λονδίνον ἐπεσκέφθησαν παμπλη-

θεὶ τὸν Ζαρὲ οἱ εὐγενεῖς καὶ οἱ αὐλικοί. Ἡ διαβότος καὶ πολυθρήνητος Πριγκίπισσα Καρλόττα* ἐτίμησεν αὐτὸν μὲ τὴν ἐπίσκεψίν της· καὶ ὅ δηλ ὀλιγώτερον διαβότος μαθηματικὸς Βοννυκόστλιος ἦτο θαυμαστὴς ἰδιαίτερος τῆς παραδόξου του δύναμεως.

Τὰ ἐπόμενα εἶναι τινὰ τῶν εἰς Λονδίνον κατορθωμάτων του, καθὼς εὑρίσκομεν αὐτὰ περιγραμμένα εἰς μίαν τοῦ Λονδίνου προκήρυξιν.

Μεταξὺ ἄλλων ἐρωτήσεων, ἐπρόβαλε καὶ ταύτην ὁ Δούξ Ἐβρόάκου, Πόσα δεύτερα λεπτὰ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, δηλαδὴ, εἰς 1813 χρόνους, 7 μῆνας, καὶ 27 ἡμέρας; Ἡ ἀπόκρισις ἐδόθη ὁρθῶς, 57,234,384,-000. Εἰς συνέλευσιν τῶν φίλων του ἐπεχείρησε καὶ ἔπειτα νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν ἀριθμὸν 8 εἰς τὴν δεκάτην ἑκτηνὸν δύναμιν, καὶ ἔδωκεν ὁρθῶς τὴν ἀπόκρισιν, 281,-474,976,710,656.

Τὸν ἐδοκίμασαν ἔπειτα ὡς πρὸς ἄλλους ἀριθμοὺς, εἴς ἑνὸς χαρακτῆρος συγκεμένους, τοὺς ὅποιους ἀνεβίβασεν ὅλους ἐως τὴν δεκάτην δύναμιν μὲ τόσην εὔκολίαν καὶ ταχύτητα, ὥστε ὁ διώρισμένος νὰ καταγράψῃ τὰ γινόμενα ὑπεχρεώθη νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ μη τρέχῃ τόσον πολὺ. Τοῦ ἐζήτησαν τὴν τετραγωνικὴν ρίζαν τοῦ 106,929, καὶ, πρὶν φάσσουν νὰ καταγράψωσι τὸν ἀριθμὸν, ἀπεκρίθη 327. Παρεκάλεσθη ἔπειτα νὰ ὀνοματίσῃ τὴν κυβικὴν ρίζαν τοῦ 268,336,125, καὶ μὲ ἵσην εὔκολίαν καὶ ταχύτητα ἀπεκρίθη, 645. Τὸν ἐπρόβαλέ τις νὰ εἴρῃ τοὺς δύο ἀριθμοὺς, οἵτινες παράγουν 247,483· ἀνέφερε δὲ ὡς τοιούτους τὸν 941 καὶ 263, οἵτινες τωάντι εἶναι οἱ μόνοι δύο ἀριθμοὶ οἱ παραγοντες αὐτὸν. *Ἀλλος τις ἐπρότεινε 171,395· ὡνομάτισε δὲ τοὺς ἔξης παραγοντας ὡς τοὺς μόνους, τοιότερι, 5 × 34279, 7 × 24485, 59 × 2905, 83 × 2065, 35 × 4897, 295 × 581, 413 × 415. Παρεκάλεσαν αὐτὸν ἔπειτα νὰ εἴρῃ τοὺς παραγοντας τὸν 36,083, ἀλλ' ἀπεκρίθη πόραντα δτὶ δὲν ἔχει· καὶ τωάντι δὲν ὑπάρχουν δύο ἀριθμοὶ, οἵτινες, πολυπλασιαζόμενοι ὡς τοὺς ἔπι τὸν ἄλλον, νὰ παράγωσιν αὐτὸν.

Διῆσχυρίζοντο ποτὲ οἱ Γαλλοὶ μαθηματικοὶ δτὶ δὲν εύρισκονται δύο ἀριθμοὶ, οἵτινες, πολυπλασιαζόμενοι ὡς τοὺς ἔπι τὸν ἄλλον, παράγουν 4294967297· ἀλλ' ὁ περιβόητος Euler διώρισε τὸ σφαλμα, ἀνακαλύψας δτὶ ἔξισονται μὲ 641 × 6,700,417. Τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἐπρόβαλαν εἰς τὸ τέκνον τοῦτο, καὶ μὲ μόνην τὴν ἐργασίαν τοῦ νοός του εὑρήκε τοὺς παραγοντας.

Τὸν παρεκάλεσαν ποτὲ εἰς Λονδίνον νὰ τετραγωνίσῃ 888,888. *Ἐδωκεν ὁρθῶς τὴν ἀπόκρισιν, 790,121,-876,544· ἔπειτα δὲ, πολυπλασιάσας τὸ γινόμενον τοῦτο μὲ 49, παράγαγε 38,715,971,950,656, ἀριθμὸν τετράγωνον τοῦ 6,222,216.

*Ο Ζαρὲ μετέβη ἀπὸ τὸ Λονδίνον εἰς τοὺς Παρισίους,

* * Η Πριγκίπισσα Καρλόττα, μονογενὴς θυγάτηρ Γεωργίου Δ., βασικίων τῆς Ἀγγλίας, σύζυγος δὲ Διοπόλου, τοῦ νῦν βασιλέως τοῦ Βελγίου, ἀπέβασε πρόωρα, εἰς τὴν γένησιν τοῦ πρώτου τέκνου της.

καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς Παρισίους εἰς τὸ Λονδῖνον. Μετὰ πολυειδῆ συμβαντα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τοῦ σχο-ποῦ μας νὰ ἴστορήσωμεν, ἐξέπλευσε διὰ τὴν πατρίδα του τὸν Μοΐον, 1823, ὅπου τὴν σήμερον ἀκόμη ζῇ, ὅχι μέγας μαθηματικός, ἀλλ ἀπλοῦς ἱεροκήρυξ. Ὁ πα-τήρ του ἀπέδεινεν εἰς Λονδῖνον.

ΧΑΒΙΑΡΙΟΝ.

Το χαβιώριον κατασκευάζεται εἰς τὴν Ῥωσίαν ἀπὸ τὸ ὡς μεγαλῶν τινῶν ἰγνῶν, μαλιστα δὲ ἀπὸ τὸ τοῦ ὀξύρρυγχου, κοινότερον λεγομένου Ἐυρύχι καὶ Μερ-σίνι. Τὸ πλεῖστον μέρος γίνεται παρὰ τὰς ἔκβολας τοῦ Βόλγα, καὶ προστί εἰς τὰς ἔκβολας τοῦ Δανου-βίου, Βορυσθένους ή Νίπρου, καὶ τοῦ Τανεϊδος. Τὸν Μερτιον φένει ὁ ὀξύρρυγχος παμπληθεὶ εἰς τὰ μέρη ταῦτα διὰ νὰ γεννήσῃ. Αἱ ἀσθῆται τῶν μεγίστων ὄφαρίων τοῦ εἰδούς τούτου λογαριζεται ὅτι περιέχουν 3,000,000 ὥα· πιανονται δὲ καὶ μὲ δίκτυα καὶ μὲ ἄγκιστρα.

Ο τρόπος τῆς κατασκευῆς τοῦ χαβιαρίου εἶναι οὗτος: Πρῶτον ἀφαιροῦν ἀπὸ τὰ ὡὰ τὰς μεμβρανας δεύτερον τὰ πλύνουν εἰς ὀξείδιον ἢ λευκὸν οἶνον, καὶ τὰ ἔξα-πλόνουν ἐπὶ σανιδίου εἰς τὸν ἀρέα διὰ νὰ στεγνώσωσι μετέπειτα ἐντελᾶς ἀλατίζουν αυτά, μὲ τὴν χεῖρα τρί-βοντες ὅμοι τὸ ἀλατας καὶ τὰ ὡὰ ἀκολούθως βαλλεται τὸ ταρίχευμα τοῦτο εἰς σάκκον, καὶ σφίγγεται διὰ νὰ στραγγίσῃ τὸ ὑγρόν· τέλος δὲ, στοιβάζεται εἰς βαρέ-λια, καὶ εἶναι ηδη ἔτοιμον διὰ πώλησιν.

Τὸ χαβιώριον, τὸ γινόμενον ἐπὶ τῶν ὄχθῶν τῆς Κα-σπίας, στέλλεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον διὰ τοῦ Βόλγα εἰς τὴν Μόσχαν· τὸ δ' ἔχαγόμενον ἀπὸ τοὺς λιμένας τοῦ Ειζείνου Πόντου καὶ τῆς Μαιώτιδος Λίμνης ἀγοροζε-ται εἰς Ἀστραχάν ὑπὸ Ἐλλήνων καὶ Ἀρμενίων· τὸ 1833 ἔχηθησαν ἐκ τῶν λιμένων τούτων 45,852 πούδια, ὅκοδες 600,000 περίπου· εἶναι δὲ τοῦτο κατώτερον τοῦ γινομένου ἐπὶ τῆς Κασπίας. Τὸ περισσότερον ἀναλίσκεται εἰς τὴν Ῥωσίαν, Τουρκίαν, καὶ Ἐλλα-στίλλεται ὅμως καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς δὲ τὴν Ἀγ-γλίαν ὀλιγωταν.

ΗΟΙΚΟΝ ΝΟΗΜΑ ΜΙΑΣ ΟΡΑΣΕΩΣ.

ΕΙΔΕΝ εἰς μίαν ὅρασιν ὁ μέγας Ἀντώνιος, ὅτι ὁ κόσμος δῆλος ἦτο σκεπασμένος ἀπὸ παγίδας· παγίδας εἰς τοὺς κομπους καὶ εἰς τὰ περιβόλια· παγίδας εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰς πλατείας· παγίδας εἰς τὰ παλα-τια τῶν ἀρχόντων, καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν· παγίδας μ.σα εἰς τὰς ἔκκλησίας, καὶ εἰς τὰ θυσιαστή-ρια, παγίδας εἰς κάθε τόπον. Καὶ τί τόχα δηλοῖ ἡ ὅρασις αὕτη; παγίδες εἶναι τοῦ κόσμου αἱ πλόναι καὶ αἱ ἀπόταται, αἱ φροντίδες καὶ μέριμναι· παγίδες, αἴτινες πιανούσιν ἀπὸ τὰς χειρας καὶ τοὺς πόδας, ἀπὸ τὸν λαιμὸν, ἀπὸ τὰ ὄμματα, ἀπὸ τὸν νοῦν, ἀπὸ τὴν

καρδίαν· παγίδες, αἴτινες κρατοῦν ἄνδρας, γυναικας, καὶ παιδία, νίους καὶ γέροντας. Ἐκεῖνος θέλει νὰ κομη προσευχήν, θέλει νὰ ὑπογη εἰς τὴν ἔκκλησίαν, θέλει νὰ ἐξομολογηθῇ, θέλει νὰ μεταλοβῇ, θέλει, τέλος παντων, νὰ διορθωθῇ· ἀλλ' εἶναι πιασμένος ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ κόσμου. Νὰ κόμη προσευχήν; ἀλλ' ἔχει εἰς τὸν νοῦν χιλίας φροντίδας οικιακας. Νὰ ὑπαγη εἰς τὴν ἔκκλησίαν; ἀλλ' ἔχει νὰ ὑπαγη εἰς τὸ παλά-τιον, νὰ τελειώσῃ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν· ἔχει νὰ ὑπά-γη εἰς τὴν ἀγοράν, νὰ ἔσῃ ἐκείνην τὴν πραγματείαν. Νὰ ἐξομολογηθῇ, καὶ νὰ μεταλοβῇ; δὲν εύρισκει οὔτε τὴν ἡμέραν, οὔτε τὴν ἡμέραν, οὔτε τὴν στιγμήν. Οὖτω περνᾷ ἡ ἡμέρα χωρὶς προσευχήν, περνᾷ ἡ ἔορτη χωρὶς λειτουργίαν, περνᾷ ὁ χρόνος χωρὶς μετανοιαν, περνᾷ ὁ δρόμος τῆς ζωῆς μὲ τὰς φροντίδας τοῦ κόσμου, χωρὶς κάμψιαν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς νὰ ἔναι ἔννοια Θεοῦ ἔκει, ὅπου εἶναι αἱ φροντίδες τοῦ κόσμου; Λέγει ὁ μέγας Κύριλλος, ‘Ἐν θορυβουμένω καὶ ἀγωνίας ἔχοντι νῷ, οὔτε ἔννοια τις τῶν καλῶν, οὔτε Θεοῦ χορις ἐγγίγνεται.’ Νερὸν τεταραγμένον, ὅπου δὲν φαίνεται ἡ ἔψις! ‘Ω πόσον μέγα ἐμπέδιον εἶναι πρὸς τὴν σωτη-ρίαν τοῦ ἀνθρώπου ὁ κόσμος!—ΜΗΝΙΑΤΗΣ.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΠΡΩΤΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΝ.

ΕΚ τοῦ ἐπομένου βλέπομεν πόσον ἀσήμαντος ἦτο τα' ἀρχὰς ὁ ἐπισημότατος τῶν Ἀμερικανῶν φιλοσό-φων Βενιαμίν Φραγκλίνος.

“Οτε—λέγει—πρῶτον ἔφθασα εἰς Φιλαδέλφειαν, ἥμην ἐνδυμένος πενιχρότατα, σκεπασμένος ἀπὸ κονιορ-τὸν καὶ ἀκαθαρσίαν, πλήρεις δὲ ἀπὸ κολτας καὶ υπο-κομισα ἔχων τὰς ἐπὶ τῶν φορεμάτων θήκας μου. Ψυ-χὴν μὴ γνωρίζω εἰς ὅλην τὴν πόλιν, δὲν ἔχευρα ποῦ νὰ σητήσω καταλύμα. Κοπιασμένος ἀπὸ περίπατον, κωπηλατημα, καὶ ἀγρυπνίαν, ἐπεινοῦσα καὶ υπερβο-λικαὶ δόλον δὲ τὸ ἀργύριον μου συνίστατο εἰς ἐν Ὁλαν-δικὸν ταλλαρον, καὶ ἐνὸς σιλλινίου χαλκίνα νομίσματα, τὰ ὅποια ἔδωκα εἰς τὸν περαματάρην διὰ ναῦλον. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχα βοηθήσειν εἰς τὴν κωπηλασίαν, τὰ ἀπέβαλε κατὰ πρῶτον, ἀλλὰ τὸν ἔβιασα νὰ τὰ λά-βη. ‘Ο ἀνθρώπος εἶναι κἄποτε γενναιότερος ὅταν ἔχῃ δίλιγον, παρ' ὅταν ἔχῃ πολύ· ἵσως διότι εἰς τὴν πρώτην περίστασιν ἐπιθυμεῖ νὰ κρύψῃ τὴν πτωχείαν του.

‘Αποβάς, ἐπειρπατον κυτταζων προσεκτικῶς ἔνθεν κάκεῖθεν, ἐώσον ἔφθασα εἰς τὴν Ὁδὸν τῆς Ἀγορᾶς, δην ἀπήντησα τέκνον τι μὲ ἐν φωμίον· πολλάκις εἶχα γευματίσειν ἀπὸ ξηρὸν ἄρτον· ἡρώτησα δὲ πόθεν τὸ ἡγόρασε, καὶ ὑπῆγα κατ' ἔνθεταιν εἰς τὸ ἄρτοπωλεῖον, τὸ ὅποιον μὲ δειλεῖσε. Ἐξήτησα παξιμάδια, ἐλπίζων νὰ εὔρω καθάρας ἔκεινα τὰ ὅποια εἰχαμεν εἰς Βοστῶνα· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν ἔχαμναν τοιαῦτα εἰς τὴν Φιλα-δέλφειαν. Ἐπειτα ἔξήτησα φωμίον τριῶν σολδίων, ἀλλὰ δὲν εἶχαν τοσαύτης τιμῆς. Ἀγνοῶ τὰς τιμάς,